

Giới thiệu A Hảo

A Hảo của tác giả Nhụy Vophan là câu chuyện về tình bạn và tình yêu của bọn họ, một đôi thanh mai trúc mã và cũng là một đôi đầy tâm sự...

Họ lệch tuổi nhau khá nhiều nhưng lại là hôn phu của nhau, tuy có khá nhiều người không đồng ý với chuyện này do cô còn khá nhỏ nhưng họ vẫn một mực muốn ở bên nhau...

Liệu sự cố gắng ấy có được đền đáp ?!!

Bạn đang đọc truyện *A Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Trong một ngôi biệt thự...

Hai bạn nhỏ một trai một gái khoảng 10 tuổi ngồi trên salon, bé gái ôm gấu bông ngồi nhìn bé trai đối diện ráp mô hình.

"đẹp không?". "bé trai giơ lên trước mặt bé gái một mô hình tàu biển đã ráp hoàn chỉnh.

"cậu thật giỏi. "bé gái cười lên đáng yêu rồi nhìn đến đồng hồ trên tường.

"tớ tắt nhiên rất giỏi rồi. "bé trai ngẩng mặt nói rất tự tin cũng không để ý bé gái đang lo lắng.

"đến giờ tớ phải về rồi. Nếu không mẹ sẽ nổi giận. "bé gái buông gấu bông trên tay rồi đứng lên muốn đi thì bị bé trai kéo lại : "còn sớm mà, tớ đã xin phép mẹ cậu rồi. "

"không được, đã hơn 6h rồi, tớ phải về. "

"không thì cậu ở đây một đêm đi, tớ nhờ ba nói với mẹ cậu một tiếng. "

"sao có thể. Tớ cũng không muốn ở lại đây. "

"tại sao chứ?".

"cậu... Tóm lại tớ muốn về. "bé gái mặc kệ bé trai đi ra đến cửa. Bé trai đuổi theo nắm tay bé gái lại.

"tớ không kêu chú Bình chờ cậu về đâu. "

Lời vừa dứt thì một giọng nam tính từ cửa vang lên

"Tiểu tử này, mới tí tuổi đã dám bắt cóc con gái người ta rồi. "hai người đàn ông bước vào, một trung niên một trẻ trung, giọng nói là từ người đàn ông trung niên.

"còn không phải do anh dạy nó ra như vậy sao. "người trẻ hơn lên tiếng.

"ba, chú. "bé trai thấy hai người họ liền cười nói.

"cháu chào bác,... Chào chú. "Lúc nhìn đến người đàn ông trẻ hơn bé gái như bị hút hồn hai má tròn cũng ửng hồng.

"Tiểu tử, thả con gái người ta ra. "ba bé trai kéo cậu ra xa bé gái. Cậu biểu môi nhìn ba mình.

Bé gái lại nhìn lên đồng hồ treo tường về mặt đầy lo lắng.

"được rồi cháu về đi. Tài xế đang chờ bên ngoài "

"Dạ, cảm ơn bác. "bé gái cúi chào bác trai rồi xoay người nhìn người đàn ông trẻ tuổi kia cười cười.

"tớ đưa cậu..." còn chưa nói xong thì đã nghe tiếng bé gái vang lên.

"Chú, chú đưa cháu về được không. "

Người đàn ông trẻ tuổi cúi nhìn bé gái đáng yêu nên không nỡ từ chối : " được. " Anh ta bế bé gái lên ra khỏi nhà cũng không để ý bé trai đang hậm hực.

Trong xe bé gái không rời mắt khỏi anh còn cười tủm tỉm làm anh khó hiểu.

" tại sao nhìn chú như vậy. "

" Chú đẹp trai quá. "

" vậy à. Cháu là bạn của tiểu Thiên. " Anh xoa đầu bé gái.

" Dạ, chú là chú của cậu ấy. "

Anh bật cười hai tiếng " ừ. "

Bé gái nhích lại gần anh : " Chú, sau này lớn lên cháu muốn lấy chú. "

Anh lại cười lớn hai tiếng, đem bé gái đặt lên đùi : " cháu tên gì?. Mấy tuổi? "

" A Hảo 10 tuổi. Chú cười lên rất rất đẹp trai. " hai má bé gái đỏ lên.

Anh vẹo má bé gái " Đợi cháu lớn thì chú đã là ông bác rồi. "

" Chú bây giờ bao nhiêu?. "

" 25. "

Bé gái tính nhẩm trong miệng một lúc rồi nhìn anh cười : " khi cháu 18 chú chỉ mới 33 sao là ông bác được. "

" cháu 18 đã muốn lấy chồng?. "

" cháu muốn lấy chú nhưng chú sợ mình thành ông bác thì cháu sẽ lấy sớm hơn dự định. "

Anh bị câu nói đó làm cho bật cười, đã lâu rồi anh không cười nhiều như vậy.

" Chú, chúng ta nhất định phải lấy nhau đấy. "

" tại sao.? "

" bởi vì cháu thích chú chỉ muốn chú là chồng cháu. "

" đã xác định rồi?. "

Bé gái gật đầu thật mạnh, rồi đưa tay nhỏ của mình lên

" để chắc ăn chúng ta ngéo tay đi. "

" Chú chưa đồng ý lấy cháu. "

" Chú yên tâm, lớn lên cháu sẽ rất xinh đẹp không làm chú thất vọng. "

"..."

Bé gái rất tự nhiên cầm tay anh lên, ngón út nhỏ của bé ngéo vào ngón út lớn của anh : " xong rồi. Từ giờ chúng ta đã có hôn ước nhé. "

Anh nhìn hành động của bé gái mà không biết nói gì nghĩ trẻ con ngây thơ không hiểu chuyện nên cũng hòa theo : " được. "

Anh không ngờ là một chữ được của anh đã làm bé gái đó xem đó là lời hứa hôn ước cả đời của mình, vì anh mà làm tất cả...

Đã sửa bởi Quỳnh_in lúc 14.03.2016, 22:47.

Bạn đang đọc truyện *A Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

" tổng giám đốc, hôm nay chúng ta có một cuộc thị sát ở thành phố M, buổi chiều có cuộc họp ở tổng công ty, buổi tối có... "

" dừng xe... "

Anh nhìn qua kính xe, dưới tòa chung cư cấp bốn một bé gái nhỏ bị ba bốn người đàn ông lẫn phụ nữ vây xung quanh, tay bé gái nắm chặt một mảnh giấy nhất quyết không đưa cho bọn họ.

Là A Hảo...

" dừng tay. " Anh bước xuống xe nhìn bọn họ.

" Chú, cứu cháu. " A Hảo chạy đến sau lưng anh khóc nức nở.

" cháu không sao chứ? "

A Hảo lắc đầu

" Anh là ai? Đây là chuyện gia đình chúng tôi không liên quan anh. " một người đàn ông trong số họ lên tiếng.

" Chú ấy là vị hôn phu của tôi. "

" vị hôn phu? Mày mới 10 tuổi, làm gì có thể. "

" tại sao không thể?. Không tin các người cứ hỏi anh ấy. "

Bọn người đó nhìn anh đánh giá : " Anh là hôn phu của nó.? "

" à... Tôi.. " Anh nhất thời không biết nói gì, phía sau A Hảo kéo nhẹ áo anh mấy cái : " tôi là hôn phu của... Cháu. " hình như xung hô không đúng lắm

" Anh bao nhiêu tuổi? " một người phụ nữ lên tiếng mắt đảo qua chiếc xe sang trọng của anh.

" 25. "

" Anh... Nó chỉ mới 10 tuổi. Anh có cần dê tiện như vậy không?. Trẻ em cũng không tha. "

Anh dê tiện? Anh thích trẻ em? Lại là bàn tay nhỏ phía sau kéo áo anh.

" ừm...tuổi tác không quan trọng, chúng tôi.. Là thật lòng. "

" Anh... " người phụ nữ tức giận muốn nói gì đó nhưng lại bị người đàn ông ngăn lại. Hắn liếc nhìn A Hảo : " coi như may mắn. Đi thôi. "

Sau khi bọn họ đi anh quay lại giận dữ nhìn A Hảo .

" cảm ơn chú. " ngược lại bé nhìn anh cười rất tươi.

" họ là ai?. " Anh bị nụ cười đáng yêu đánh gục.

" là cậu và mẹ của cháu. " A Hảo giữ chặt mảnh giấy trong tay.

" có chuyện gì?. "

" cháu... " hai mắt bé rung rung muốn khóc.

Anh ngồi quỳ xuống tay xoa đầu bé : " là chuyện gì?. "

" Chú, mẹ mất rồi.... Mẹ bỏ cháu đi rồi. Cháu... " A Hảo ôm cổ anh khóc không lớn.

Anh hơi bất ngờ ngay sau đó ôm bé dỗ dành : " ngoan..."

Ba mươi phút sau...

Anh ngồi trong cửa hàng thức ăn nhanh cùng A Hảo , trên bàn là đủ loại thức ăn từ khoai tây đến hamburger lớn bằng nắm tay.

" Chú ăn không?. " A Hảo đưa hamburger cắn dở đến trước mặt anh.

" cháu ăn đi. " Anh lấy tay mình đẩy tay A Hào trở về miệng của bé.

" ừm. " A Hào cắn một miếng lớn. Ăn xong A Hào lấy khăn giấy chùi miệng rồi uống hết lon nước ngọt.

" vậy bọn họ đến muốn lấy giấy tờ đất mà ba để lại cho mẹ cháu. "

" Dạ. Mẹ mất rồi, cháu còn nhỏ như vậy không thể giữ nó. "

" đất đó rất quan trọng?. "

" cháu nghe mẹ nói đó là quà cưới của ba dành cho mẹ. "

" theo luật pháp thì phải đến khi cháu 18 tuổi mới được quyền đứng tên. Trong thời gian đó họ là người giữ hộ nhưng chú nghĩ họ sẽ không dễ gì bỏ qua. "

A Hào chớp mắt không hiểu.

" cháu muốn giữ mảnh đất đó.? "

" rất muốn. Đó là quà của ba dành cho mẹ cháu nhất định phải giữ nó. "

" được rồi chú sẽ giúp cháu. " Anh xoa đầu A Hào

" Dạ, cảm ơn chú. "

" trễ rồi, chú đưa cháu về. "

" nhưng... Nhà đã bị họ chiếm rồi. "

Anh trầm mặt, A Hào chỉ mới 10 tuổi mà họ có thể đối xử như vậy sao?

" Chú, cháu qua chú ở nhé. " A Hào khiêu nhẹ vào tay anh.

" qua chú? "

" Dạ, chú nói chú là hôn phu của cháu mà, tất nhiên phải qua chú rồi. " A Hào nhìn anh cười cười.

" Lúc đó vì giúp cháu nên chú..." Anh thấy hai mắt A Hào đã rung rung sắp khóc.

" mẹ đã bỏ cháu, cháu không còn người thân nữa.... Chỉ biết một mình chú..... Ngay cả... Chú cũng bỏ rơi cháu... Cháu sẽ thành trẻ mồ côi, cháu... Không muốn. "

" cháu... Đừng khóc... Chú... " Anh lấy tay lau nước mắt trên mặt A Hào.

" hu.. Hu... Ngày mai họ sẽ đưa cháu vào trại mồ côi... Cháu là trẻ mồ côi không ai nuôi... " A Hào khóc lớn hơn làm mọi người xung quanh chú ý đến anh.

Một người phụ nữ đi ngang qua còn nhìn anh khinh bỉ.

" được, được rồi. Cháu qua chú.... qua chú ở. Đừng khóc nữa. " Anh không thắng được con bé này.

A Hào liền nín khóc, kéo tay anh : " vậy mình về nhà đi chú. "

Con bé này.... Đầu anh đầy gạch đen.

Đã sửa bởi Quỳnh_in lúc 14.03.2016, 22:48.

Bạn đang đọc truyện *A Hào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Trong bếp là vóc dáng của một thiếu nữ thướt tha trong bộ đồng phục trung học, cô loay hoay làm bữa sáng miệng còn ngân nga một khúc nhạc vui.

Cô bày ba đĩa trứng ốp lếp lên bàn cùng một ly cà phê và hai ly nước ép, nhìn vào như một bàn ăn của gia đình ba người rất ấm cúng.

"Chú, có thể ăn rồi." A Hảo nhìn người đàn ông đang bước vào phòng ăn.

"Ừ." Anh ngồi xuống bàn nhấp một ngụm cà phê rồi nhận tờ báo từ tay A Hảo.

A Hảo cũng ngồi xuống bắt đầu dùng bữa.

"tại sao không chờ tớ?"

"cậu chẳng lúc nào đúng giờ."

Tiểu Thiên ngồi xuống bàn cốc nhẹ vào đầu A Hảo. "vừa đúng lúc, là cậu cố ý không đợi tớ."

A Hảo xoa chỗ đau tròng mắt nhìn Tiểu Thiên.

"ăn sáng." Anh để tờ báo xuống nhìn hai đứa nhóc.

Từ lúc anh đem A Hảo về nhà mình thì tên tiểu tử Chấn Thiên cũng dọn đến ở chung, tới nay đã 7 năm, căn nhà vốn yên tĩnh trở nên náo nhiệt bởi hai đứa trẻ.

"Chú, ngày mai là họp chi hội phụ huynh." A Hảo uống một ngụm nước ép.

"ừ, ngày mai chú sẽ đi."

"cháu nói với cô, chú là hôn phu của cháu sẽ thay ba mẹ cháu đi họp."

Anh im lặng một lúc mới trả lời: "... Ừ."

A Hảo nhìn anh cười cũng không trả lời lại.

"Chú, tại sao chú không chinh cậu ấy?"

Anh vẫn im lặng không nói gì.

A Hảo thấy vậy thì cười tươi hơn.

Chấn Thiên khó chịu cũng không còn tâm trạng ăn sáng.

"ăn xong thì đi học." Anh đứng lên ra khỏi bàn ăn.

A Hảo uống gấp ly nước ép rồi chạy theo anh, đi phía sau là Chấn Thiên.

Trường trung học...

Đang là giờ học, mọi người trong lớp đều chú tâm vào bài giảng trên bảng chỉ có một người nằm dài trên bàn học nghịch bút chì mắt không rời khỏi người đang ngồi trước mặt mình.

"giữ vậy?" Chấn Thiên hơi thẳng người nhìn đến lưng A Hảo, bên trong lớp áo mỏng của đồng phục trắng là một sợi dây màu đen rất mảnh.

Chấn Thiên đưa tay lên nắm lấy sợi dây mảnh đó kéo mạnh rồi buông ra, sợi dây bị kéo giãn rồi thu lại bắn mạnh vào lưng A Hảo.

"á."

"có chuyện gì?" thấy giáo nhìn xuống lớp.

A Hảo đỏ mặt cúi thấp đầu, tiểu Thiên đáng ghét cậu dám..

"Lúc này là ai?"

Cả lớp đều im lặng mọi ánh mắt đều hướng về A Hảo.

"A Hảo, em có gì thắc mắc sao?"

"Dạ, không ạ. Em..."

"tại sao la lên?"

A Hảo xấu hổ không dám ngẩng đầu. Không lẽ nói mình bị tiểu Thiên giặt day áo ngực.

" là do em " Chấn Thiên đứng lên nói.

" em làm gì A Hảo?. "

" bạn ấy mặt áo nổi quá nên em muốn thử xem dây áo có tốt không. "

Ha... Ha...cả lớp cười rộ lên làm A Hảo xấu hổ đỏ cả tai.

" khụ.. Khụ.. Trật tự. "

Chấn Thiên rất bình thản nói tiếp : " cậu ấy là lớn như vậy chứng tỏ dây co giãn tốt. "

Ha... Ha...

" im lặng. " thấy giáo nói lớn lên, nhìn A Hảo và Chấn Thiên.

" A Hảo quy định không phải có nói phải mặc áo trong màu trắng sao, em vi phạm quy định viết bản kiểm điểm nộp cho thầy. Còn Chấn Thiên cho dù áo bạn mặc có như thế nào thì em cũng không được làm vậy, viết kiểm điểm tội gây mất trật tự. Cả hai em cuối giờ nộp cho tôi. "

" Dạ. " A Hảo cúi mặt ngồi xuống, cô là bất đắc dĩ mới mặc.

" Dạ. " Chấn Thiên thân nhiên cười một cái rồi cũng ngồi xuống.

Sau giờ tan học, A Hảo và Chấn Thiên ở lại lớp để viết kiểm điểm.

" cậu cố ý. "

" thì sao.? "

" xấu xa, cậu... "

" ai bảo cậu mặc nổi làm gì. "

" đó là chuyện của tớ, cậu xem như không thấy là được rồi. "

" không được. "

" tại sao không được. "

" vì... Tớ cũng muốn nhìn. "

" cậu biến thái. "

" tớ biến thái?. "

" phải, cậu biến thái, xấu xa, đáng ghét... "

Chưa nói hết thì A Hảo bị Chấn Thiên kéo cổ, môi cậu kề sát môi cô, lưỡi cậu vừa liếm nhẹ vành môi cô liền bị cô đẩy ra...

" tớ biến thái như vậy đó... " nói rồi Chấn Thiên đi qua cô ra khỏi lớp, cậu dựa vào tường bên ngoài thở mạnh, mặt cũng đỏ lên đến tai...

Bạn đang đọc truyện *A Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Anh từ công ty trở về thì trời cũng đã tối, vừa mở cửa ra đã cảm thấy gì đó không giống mọi ngày. Nếu ngày thường, chưa cần anh mở cửa thì A Hảo đã chạy ra giúp anh xách cặp còn luôn miệng nói không mệt.

Nhưng hôm nay lại rất im ắng, không nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của A Hảo lòng anh thấy chút mất mát.

Vào phòng khách anh chỉ thấy một mình Chấn Thiên ngồi trên salon : " A Hào đâu? "

" trong phòng. " Chấn Thiên quay nhìn anh một cái rồi tiếp tục xem tivi.

Anh nhìn Chấn Thiên chau mày.

" hai đứa có chuyện gì?. "

" không có. "

Anh ngồi xuống salon, Chấn Thiên là cháu anh, nó sống ở đây cũng 7 năm anh còn không biết nó đối với A Hào là tình cảm gì sao?

" hai đứa cãi nhau.? "

" không có. "

" vậy thì sao? "

"...." cậu im lặng không nói mặt hơi đỏ còn lén liếm môi.

Anh nhìn ra phản ứng của Chấn Thiên, một ý nghĩa hiện lên trong đầu anh.

" cháu... Hôn A Hào. "

Chấn Thiên mặt đỏ hơn : " không có. "

" nhìn cháu đi ngượng đến đỏ mặt tía tai rồi kìa. " Anh trêu chọc Chấn Thiên, tay còn xoa đầu cậu.

" Chú... Cháu... " Chấn Thiên gạt tay anh ra muốn đứng lên thì bị anh giữ lại.

" sao hả, nụ hôn đầu à? "

"... "

" cảm giác thế nào?.. "

" cháu...không biết, chỉ lướt nhẹ qua. "

Anh đánh nhẹ vào vai Chấn Thiên : " mới như vậy đã đỏ mặt sao? " thằng nhóc này thật là.

" mặc kệ cháu. "

Anh nhìn Chấn Thiên cười không nói.

" Chú, chú đối với A Hào... "

" là yêu."

Chấn Thiên nghe vậy trong lòng không kiềm được mà tay nắm thành nắm.

" sau này không được hôn A Hào biết chưa, chú sẽ rất khó chịu. "

" cháu... Xin lỗi. "

" phụt...." Anh nhin cười mà nói " tốt. "

Chấn Thiên biết mình bị anh trêu tức giận đứng lên, mặt cũng đỏ : " Chú.. "

Thằng nhóc này yêu cũng không dám nói ra nên anh muốn trêu nó một chút, vậy mà nó lại đi xin lỗi anh. Thật là...

"... Đùa với cháu thôi, chú làm sao có thể có tình cảm với A Hào. "

Cảm thấy lòng nhẹ lại, còn vui mừng vì chú không có tình cảm với A Hào thì cậu đã có cơ hội.

" biết chú yêu A Hào thì không tự tin sao?.. "

" cậu ấy rất thích chú. " cậu có thể thấy được nên cậu không nói ra.

" A Hảo đối với chú chẳng qua là thích cũng chưa phải yêu. Nếu cháu còn không nhanh tán công để lúc A Hảo yêu chú thì chú sẽ không đảm bảo mình sẽ không đáp lại. "

" cháu... "

" cháu có phải đàn ông không, thích gì thì mạnh dạn giành lấy đi nếu không sẽ bị người khác cướp mất. "

" Dạ, cháu sẽ tán công. " Chấn Thiên vui vẻ đứng lên nhìn anh cười.

" tốt. Nhanh đi đi. "

Chấn Thiên giật đầu với anh rồi chạy nhanh lên lầu, cậu phải nói rõ tình cảm của mình cho A Hảo biết.

Sau khi Chấn Thiên đi anh ngã ra ghế mặt ngược nhìn trần nhà...

Anh lại bỏ lỡ, sống với nhau lâu như vậy những gì A Hảo làm anh đều cảm nhận được có lúc còn nghĩ mình sẽ đáp lại nhưng bản thân tự nói với mình là không được.

Anh mới là không đáng làm đàn ông..

....

Đoạn này có vẻ không hay lắm :)

Bạn đang đọc truyện *A Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Anh trở về phòng mình, vừa tắm rửa xong trên người chỉ quấn mỗi cái khăn tắm ở hông.

A Hảo tông cửa chạy vào.

" Chú, tại sao chứ? "

Anh giật mình nhìn A Hảo : " cháu không gõ cửa. "

" Chú, tiểu Thiên nói... " hai mắt A Hảo hơi rớm nước.

" phải, đều là sự thật. "

" cháu thích chú. " Khi này tiểu Thiên ở cửa phòng nói thích cô còn nói là do chú động viên nên mới có dũng khí thổ lộ. Chú vì sao có thể làm thế với cô, rõ ràng chú biết cô thật sự thích chú.

" A Hảo, cháu còn nhỏ lắm sau này lớn lên cháu sẽ biết cháu đối với chú chẳng qua cũng là ngưỡng mộ nhất thời. " Khi lần đầu gặp anh, A Hảo cũng vì anh đẹp trai mà muốn lấy anh sao. Trẻ con là như vậy.

" không, cháu đã 17 tuổi rồi, cháu biết tình cảm của mình là gì. Cháu đối với chú không phải loại tình cảm trẻ con đó, chẳng lẽ 7 năm qua chú không nhìn ra được.? "

Anh thờ dãi một tiếng : ".... Chú không nhìn ra, cháu về phòng đi. "

A Hảo sưng người tại chỗ hai mắt đã ướt nước mắt : " Chú sao có thể.... "

Anh đi đến tủ quần áo quay lưng về A Hảo : " trễ rồi, cháu đi ngủ đi. "

" Chú thật quá đáng. " A Hảo xoay người chạy ra ngoài, khi cửa đã đóng lại, anh giờ nắm đấm đánh mạnh vào tủ.

Sáng hôm sau....

Sau khi tham dự cuộc họp của chi hội phụ huynh xong anh cùng ba của Chấn Thiên, Chấn Huy đi ở sân trường.

" Anh định đi gặp Băng Di, cậu đi chứ. "

Anh không nói gì chỉ gật đầu nhẹ.

Hai người cùng nhau lên xe hướng về nghĩa trang...

Tại một bia mộ đã cũ nhưng được dọn sạch cỏ, trên bia là tấm ảnh một cô gái đang cười rất tươi.

Chấn Huy đặt trước mộ một bó hoa ly, rồi lấy khăn tay ra lau sạch tấm ảnh trên bia.

" đã 17 năm rồi. " Anh lên tiếng trước.

" ừ." Chấn Huy đứng lên mắt vẫn không rời tấm ảnh trên bia mộ. Băng Di là mẹ Chấn Thiên, lúc đó cô ấy mới 16 tuổi đã sinh tiểu Thiên nhưng vì xuất huyết quá nhiều nên không qua khỏi. Anh vẫn chưa làm được gì cho cô ấy, khi cô ấy đi vẫn mỉm cười với anh còn nói " điều tuyệt vời nhất của em chính là gặp anh và sinh ra Tiểu Thiên. "

" Tiểu tử đó lại chạy qua chỗ cậu ở, bỏ rơi anh một mình. "

" Anh cũng nên tìm ai đó đi. "

" Ha.. Ha.. Ngoài Băng Di ra, anh không thể tiếp nhận ai nữa." Lúc đó anh vừa ra trường sự nghiệp chưa vững đã một mình gà trống nuôi con nhưng chưa bao giờ cảm thấy đó là gánh nặng mà nuôi dạy tiểu Thiên hết mình.

" vậy anh muốn thành góa phụ sao. Giữ gìn phụ đạo. "

" Anh đây ít ra còn có một đời vợ, còn cậu thì sao hả. "

Anh cười nhẹ sau đó im lặng không nói gì.

" Nghe nói A Hảo muốn lấy cậu. "

" không đâu, A Hảo còn rất nhỏ. "

" nhỏ? Sang năm đã 18 rồi. Con bé còn rất thích cậu. "

Anh lắc đầu : " thôi đi, con bé không hợp với em. "

Chấn Huy nhìn anh nheo mắt : " vì Chấn Thiên.? "

Anh im lặng.

" cậu cũng thích A Hảo.? "

Anh thích A Hảo? Anh không biết, lúc đầu anh chỉ xem đó là tình cảm trẻ con lâu dần sẽ biến mất nhưng anh không nghĩ nó lại lớn dần lên trong A Hảo và cả anh..

" em về trước. " nói rồi anh xoay người bỏ đi.

" Băng Di, cô ấy muốn thấy cậu hạnh phúc. Đừng vì tiểu tử đó mà bỏ lỡ một lần nữa. "

Cậu đã bỏ qua Băng Di.... Vì tôi..

Bạn đang đọc truyện *A Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

" này...A Hảo. " Chấn Thiên đứng bên cạnh đánh nhẹ vào bắp tay của A Hảo. Lốp đã tan từ lâu rồi mà A Hảo vẫn ngồi thẫn thờ không nhúc nhích.

" hả... " A Hảo giật mình ngược nhìn Chấn Thiên.

" cậu làm sao vậy? Mọi người đã về hết rồi. "

A Hảo nhìn xung quanh lớp học chỉ còn mình cô và Chấn Thiên.

" về thôi. " A Hảo xách cặp đứng lên không nhìn Chấn Thiên mà đi ra cửa.

Chấn Thiên thấy vậy liền đuổi theo chặn trước mặt cô.

" cậu đang nghĩ cái gì? " Chấn Thiên đã bày tỏ lòng mình nhưng lại bị A Hảo từ chối, dù vậy cậu cũng không muốn bỏ cuộc.

" không liên quan cậu. "

" nghĩ đến chú? "

"... "

" A Hảo, cậu rất thích chú sao. "

" Rất thích. " Chú nói tình cảm của cô trẻ con nhưng không phải như vậy.

" vậy còn tớ? " Chấn Thiên tự hỏi, đã bao giờ cô có một chút cảm giác đó với cậu không.

" Tiểu Thiên, cậu biết tớ không thích cậu mà. "

Hai tay Chấn Thiên nắm chặt thành nắm.

" vậy tớ sẽ làm cho cậu thích tớ. "

" Tiểu Thiên, tớ chỉ xem cậu là bạn. " A Hảo nhìn Chấn Thiên nói.

" tớ mặc kệ, tớ chính là thích.... " Lời còn chưa dứt thì một cánh tay xuất hiện kẹp cổ cậu.

" Tiểu tử, lại muốn làm gì A Hảo hả. "

Chấn Thiên bị bất ngờ, cổ họng bị kẹp chặt làm cậu khó thở.

" Ba.... Sao lại ở đây. "

" Đến đem tên tiểu tử là con về chứ sao. "

" ....không về... Con không về. "

Chấn Huy nghe vậy càng siết chặt hơn.

" Con có biết ba ở nhà một mình rất cô đơn không hả. "

" .... Vậy thì ba... Tìm " mẹ " về mà tâm sự... "

" Tiểu tử bất hiếu, dám đem ba cho người khác. "

A Hảo thấy mặt Chấn Thiên đã đỏ đến sắp không thở được vội ngăn Chấn Huy lại.

" bác trai, tiểu Thiên sẽ chết mất. "

Chấn Huy bây giờ mới nói lỏng tay ra nhưng vẫn không có ý buông ra.

" theo ba về. "

" không về. " Chấn Thiên tức giận muốn thoát khỏi tay ba mình ra nhưng không được.

" Tiểu Thiên, cậu theo bác trai về đi. "

" A Hảo còn hiểu chuyện hơn con. " Chấn Huy cốc vào đầu Chấn Thiên mấy cái.

" ba... Buông ra. " sao ba có thể làm vậy trước mặt A Hảo chứ.

" con theo ba về, ba sẽ buông ra. "

" được, con về là được chứ gì. "

Chấn Huy hài lòng buông Chấn Thiên ra còn giờ tay xoa đầu cậu nhưng bị cậu tránh được.

Chấn Thiên trừng mắt nhìn ba, con đã lớn rồi đừng làm như vậy.

"con ra xe trước. " Chấn Huy vẫy tay đuổi cậu đi.

" còn ba.? "

" kêu con đi thì đi đi. " Chấn Huy tóm áo Chấn Thiên lôi ra cửa còn đá cậu mấy cái rồi quay vào lớp kéo cửa lại. Chấn Thiên ở bên ngoài đập cửa thế nào anh cũng không mở.

A Hảo đứng nhìn hai cha con họ người đánh người đá cũng không biết nói gì. Khi trong lớp chỉ còn cô và Chấn Huy, A Hảo cúi thấp người lễ phép chào anh.

" bác trai. "

" ừ, tiểu Thiên không làm phiền cháu chứ. " " Dạ không ạ. " A Hảo lắc đầu.

" Cậu ta... " Chấn Huy nghĩ mình nên ra tay một chút.

" Chú làm sao ạ?. " A Hảo thắc mắc nhìn Chấn Huy.

" Đối với tên đó, cháu nên dùng biện pháp mạnh một chút. Tên đó ngoài miệng nói không thích nhưng bên trong lại đang rất kiềm chế. "

" Dạ.? "

" thật là...cháu trực tiếp tấn công, làm cậu ta không có khả năng kiềm chế sẽ tự nhiên bộc phát. "

A Hảo im lặng một lúc thì hiểu ra được chuyện Chấn Huy nói với cô.

" cháu sẽ... " A Hảo cúi đầu, môi còn cười tủm tỉm. Nếu như bác trai nói thì chú cũng có tình cảm với cô.

" được rồi, bác đưa tiểu Thiên về đây, cháu cũng về đi. "

Nói rồi Chấn Huy mở cửa định đi ra thì Chấn Thiên bên ngoài tung nắm đấm về phía anh. Chấn Huy nhanh chóng né sang một bên sau đó tóm lấy tay Chấn Thiên bẻ ngược ra sau.

" A..."

" dám động thủ với ba? "

" ai bảo ba đóng cửa lớp lại. Ba và A Hảo nói chuyện gì mà con không được nghe.? "

" ba có chút chuyện riêng muốn nói. "

" là chuyện riêng gì?."

" Con biết làm gì?... Hừ... Tiểu tử, về nhà xem ba trị con thế nào. "

Chấn Huy kéo tay Chấn Thiên đi cũng không thèm quan tâm cậu có đau hay không.

A Hảo đứng ở cửa lớp nhìn hai người họ không nhịn được cười. Sau đó cô cũng xách cặp đi theo sau , trong lòng không khỏi vui sướng vì biết chú cũng thích cô.

Bạn đang đọc truyện *A Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

A Hảo ngồi trên salon trong phòng khách mắt không ngừng nhìn ra cửa, chú sao còn chưa về đã trễ lắm rồi. Theo như lời bác trai nói thì chú cũng có tình cảm với cô, vậy sao chú không nói ra chứ.?

Không lâu sau, anh trên người nồng nặc mùi rượu đi vào nhà.

" Chú. " A Hảo nhìn thấy anh liền chạy ra đỡ.

" ừ."

" Chú không sao chứ. " cô rất ít khi thấy anh uống say như vậy.

" không sao, cháu chưa ngủ. "

" cháu đợi chú. " A Hảo điều anh lên phòng.

A Hảo để anh ngồi trên giường sau đó chạy vào phòng tắm lấy khăn ướt giúp anh lau mặt.

" tìm chú có việc.? " Anh cố gắng để mình tỉnh táo hơn. Chấn Huy không hiểu sao lại nổi hứng muốn uống rượu còn ép anh uống nhiều như vậy.

" Chú thích cháu. " thay vì đợi chú nói ra cô nghĩ nên trực tiếp hỏi thẳng.

Tay đang nói lòng cạ vạt của anh dừng lại.

" Chú nhớ mình đã nói chuyện này với cháu. "

" không đúng, chú nói dối, chú thích cháu. "

" tại sao chú phải nói dối cháu chứ ?. "

" bởi vì tiểu Thiên. "

".... "

A Hảo đã đoán đúng, vì Chấn Thiên mà anh mới không nói ra tình cảm của mình.

" Chú thích cháu, tại sao không nói.? "

" A Hảo, cháu và tiểu Thiên sẽ hợp hơn... "

" hợp hơn? Sao chú dám chắc như vậy.? "

" hai đứa đã hôn nhau, tiểu Thiên cũng rất thích cháu. "

" Chú ghen. "

Anh vì câu nói của A Hảo mà sửng người, anh ghen? Anh bị làm sao vậy, những câu này sao lại nói ra chứ hoặc do anh hôm nay uống nhiều rượu sao.?

A Hảo thấy anh vẫn không lên tiếng liền lấy tay ôm mặt anh rất nhanh phủ môi của mình xuống.

Cô không biết hôn như thế nào nhưng lại không muốn bỏ lỡ khoảng khắc này đành dựa vào những gì xem được trên phim mà làm theo.

Vì một lúc sửng người mà anh không đẩy A Hảo ra, cho đến khi biết được thì lại có cảm giác thích thú. Nụ hôn của A Hảo rất đối bình thường chỉ có môi chạm môi không hề mang đến một chút kích thích nào nhưng anh lại rất thích. Anh muốn đôi môi hồng mềm đỏ của cô...

A Hảo rời khỏi môi anh, hai mắt hơi ngấn nước nhìn anh.

" cháu thích... Không, cháu yêu... Yêu chú. Rất yêu, tại sao chú có thể làm vậy với cháu. Chú nghĩ tiểu Thiên hợp với cháu hơn sao?.. "

Nước từ khoé mắt A Hảo lãng xuống.

" Chú nghĩ chú đẩy cháu cho tiểu Thiên thì cháu sẽ vui sao? Tiểu Thiên sẽ vui sao? Chú nói cháu trẻ con, phải cháu trẻ con nhưng cháu dám nói ra tình cảm thật của mình, còn chú?.. "

" A Hảo... " Anh giờ tay muốn lau đi nước mắt trên mặt A Hảo nhưng bị cô lấy tay gạt ra.

" Chú là tên hèn, là con rùa rụt đầu... Cháu thật ngu ngốc mới yêu chú. " nói rồi A Hảo xoay người bỏ đi nhưng anh ở phía sau đã kéo tay cô lại.

" A Hảo... Đừng khóc. "

Cô xoay mặt đi không thèm nhìn anh, nước ở khoé mắt không ngừng chảy ra.

Anh dùng lực kéo mạnh tay A Hảo để cô ngồi lên đùi mình.

" đừng khóc... Chú xin lỗi. " Anh ôm cô vào lòng, một tay lau nước trên mặt cô.

" cháu sẽ không yêu chú nữa, sẽ không chờ đợi chú, sẽ không... "

Môi anh đã nuốt vào những lời tiếp theo của cô.

Đầu lưỡi mon trón bờ môi mềm của cô sau đó tách răng cô ra đi vào khoan miệng tìm kiếm lưỡi cô.

" ưm... "

A Hảo bắt ngờ vì hành động của anh, hai mắt mở to nhìn anh.

Nụ hôn của anh càng lúc càng sâu, lưỡi anh quấn lấy cô không ngừng nức mạnh làm cho A Hảo sút chút không thở được, hai tay ôm cổ anh. Điều này vẫn là điều anh muốn làm nhưng kiềm nén bao lâu nay cuối cùng cũng đã thực hiện được.

Rất lâu sau anh mới buông A Hảo ra, cả người cô không có lực dựa hẳn vào người anh. Hơi thở có phần không ổn định hai má cô hồng lên.

" khi này, cháu chẳng có chút kỹ thuật nào. "

" ưm... Chú... " A Hảo muốn nói nhưng lại không nói được.

" lần sau, để chú... "

Lần sau? A Hảo có thể hiểu đây là lời tỏ tình của chú không? Chú cũng yêu cô.?

A Hảo ở trong lòng anh chỉ nhẹ gật đầu đầu, gò má trắng đã sớm hồng lên rất nhiều, môi cô cũng không nhận được mà cong lên.

Bạn đang đọc truyện *A Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Chương 8 (H)

" ưm... " không biết đã bao lâu trôi qua A Hảo nằm dưới thân anh, môi và lưỡi đều bị ngậm lấy. Cô ngay cả thở cũng không được, lòng ngực vì thiếu không khí mà liên tục lên xuống.

Niềm khao khát kiềm nén đã lâu của anh chỉ một lần hôn cũng không đủ để thỏa mãn. Anh muốn nhiều hơn như nữa...

Áo khoác ngoài của anh và A Hảo đều đã nằm dưới sàn, trên người anh là sơ mi mỏng, trên người A Hảo là váy ngủ mà dây áo đã trễ đến cánh tay để lộ ra vai trần trắng nện.

Tay anh đặc ở đầu A Hảo bắt đầu di chuyển xuống vuốt ve vai trần.

" ưm... " hai mắt A Hảo nhắm lại cảm nhận sự vuốt ve của anh, tay của cô đặc lên ngực anh lần tìm từng cục áo mà mở ra.

" A Hảo... " Anh giữ tay A Hảo lại, đôi mắt vầy đục nhìn cô.

" Chú... "

" cháu bây giờ... "

"...cháu đã sẵn sàng. "

" sẽ rất... Đau đấy . Chú không muốn cháu... "

A Hảo lấy tay ôm mặt anh ." là chú, chỉ cần là chú thì cháu không sợ... " A Hảo để trán anh chạm vào trán mình, hơi thở nóng ắm của anh và cô hoà với nhau.

" em yêu anh, em muốn cho anh... Vậy nên anh hãy... " hai má trắng cùng đôi tai nhỏ của A Hảo đã đỏ và nóng đến mức phồng người. Đây là lần đầu tiên cô xưng hô với anh như vậy còn nói những lời xấu hổ như vậy.

" Anh sẽ "yêu" em thật nhiều... " Anh kề môi đến tai A Hảo nói rõ từng chữ, anh làm sao có thể cưỡng lại được bộ dạng đáng yêu này của cô. Cái lý trí gì đó đã sớm bị quăng đi, dừng lại hỏi cô cũng là muốn nghe suy nghĩ của cô, anh không muốn ép buộc cô. Nghe cô nói như vậy anh càng muốn ngay lập

tức ăn cô.

Lưỡi anh bắt đầu liếm lấy vành tai A Hào, sao đó dọc theo cái cổ trơn mịn đi xuống phía dưới. Đầu lưỡi không bỏ qua từng nấp thịt nào mỗi lần đi qua đều nút mạnh để lại những dấu hôn trên đó.

"um. " A Hào khẽ rên thành tiếng, hai tay bám chặt vào vai anh. Cả người cô run lên một dòng tê dại chạy khắp cơ thể.

Tay anh tìm đến khóa kéo váy ngủ của cô mở ra, váy ngủ bị anh kéo xuống đến eo để lộ khuôn ngực trắng đang phập phồng của cô.

"phụt... " Anh nhin cười nhìn đến áo ngực của cô. " A Hào, thật dễ thương.. "

" Anh ... " A Hào vội lấy tay che ngực.

Hôm nay cô mặc áo ngực màu trắng bên trên còn in hình mặt gấu màu hồng nhạt. Lúc nãy ngực cô nhấp nhô làm cho hai hình mặt gấu cũng lên xuống theo vừa nhìn thấy thì anh đã không thể nhin cười.

" rất đáng yêu."

A Hào đỏ mặt : " không phải anh thấy rất buồn cười sao? "

" Anh thích..." nói rồi anh đưa tay bóp nhẹ vào một bên ngực của cô.

" a.." A Hào vội rút người lại " của em có phải rất nhỏ. " cơ thể của cô vẫn chưa thật sự trưởng thành.

Anh cúi xuống hôn vào môi hồng của cô : " rất vừa với tay anh và quan trọng là sau này vẫn còn phát triển. "

Mặt A Hào càng đỏ hơn, cô không thể tưởng tượng được đây là con rùa rút đầu yêu không dám nói đấy.

" bên dưới có phải cũng giống như vậy? " Mắt anh nhìn đến eo thon của cô sau đó kéo váy ngủ cô xuống thấp hơn.

Váy ngủ tuột dần từ hông đến đùi sau đó trượt ra ngoài, anh ném váy ngủ xuống sàn.

A Hào xấu hổ kẹp chặt chân còn lấy hai tay che lại quần lót.

" Anh muốn xem "

" không được. "

Khoé môi anh hơi nhếch lên, kéo áo ngực cô lên, rồi cúi xuống đầu lưỡi ngậm lấy nụ hoa trên đó. Những lần như vậy đều dùng răng cắn nhẹ rồi kéo mạnh ra.

" A.." người bị kích thích làm cô mềm nhũn, hai tay cũng vì vậy mà buông xuống.

Một tay anh xoay nắn một bên ngực còn lại của A Hào, một tay tách chân cô vuốt ve đùi trong rồi đến nơi tư mật.

Anh sờ lên hình gấu in trên quần sau đó dùng ngón tay ấn nhẹ vào.

" um. " Một khoái cảm xong lên não, A Hào thở mạnh ra tay nắm chặt ga giường, hai chân không tự chủ đang rộng.

Nhìn thấy A Hào cơ thể ửng hồng trước mặt, bên dưới anh đã sớm cương lên khó chịu nhưng A Hào là lần đầu, cần thời gian thích nghi. Anh cúi bỏ những thứ còn sót lại trên người A Hào và mình.

Nơi đó của anh cũng hiện ra đặc vào mắt A Hào, cô lên nuốt nước bọt, lấy tay che mặt nhưng lại để hở một khoảng nhỏ ở mắt.

" có muốn sờ thử không? "

Anh lấy tay A Hào đặt vào nơi đó của mình. A Hào vừa sợ vừa tò mò, khi chạm vào vật nóng cứng của anh tay cô lúc nắm chặt lúc thì vuốt trên vuốt dưới.

Anh thở mạnh mấy cái giữ tay A Hào lại.

" em muốn giết anh đấy à? " giọng anh lạc đi.

" em...Xin lỗi. "

" tới lượt anh. "

" hả... "

Ngón tay anh ở giữa chân A Hào khẽ vuốt ve sau đó đâm vào, nơi đó hút chặt ngón tay của anh, bên trong còn rất ướt át.

" A...Anh. " bên dưới đột nhiên bị xâm nhập làm cô vణ người.

Anh khẽ động ngón tay rồi thêm một ngón tay nữa đưa vào.

" ừm... " A Hào bị khoái cảm chi phối hai mắt nhắm chặt, người ưỡn cao lên.

Ngón tay anh ở bên trong cô ra vào làm cho nước dịch tiết nhiều hơn.

" có muốn không? "

" ừm... Có... "

Môi anh cong lên rút tay ra, anh tách chân cô rộng hơn, vật nóng cương cứng của anh đặc ở nơi tư mật của cô.

Anh nhấp người một cái đi vào bên trong cô.

" A..." đùi A Hào kẹp chặt eo anh, tay bầu vào vai anh, cảm giác đau đón chạy lên não.

Anh không vào hết vì sợ A Hào sẽ không chịu được, dừng một lúc mới tiếp tục.

" ôm anh. " A Hào vòng tay ôm cổ anh.

Anh lại nhấp xé rách lá chắn đi vào bên trong, bên trong cô hút anh rất chặt.

A Hào ôm chặt anh, khoé mắt ngấn nước, nơi đó căng đau vô cùng. Mồ hôi trên trán cô cũng ứa ra, răng cô cắn chặt môi dưới.

" A Hào... " Anh hôn lên khoé mắt cô.

" ừm... "

" còn đau không? "

"... Một chút... "

Anh hôn lên môi cô rồi đến cằm đến cổ từ từ đi đến ngực, anh không động mặc dù sự chặt chẽ bên trong A Hào đang ép anh.

"ừm... " A Hào được anh kích thích mà đau đón giảm xuống.

" còn đau không?. "

" không. " A Hào lắc đầu.

Anh nâng mông cô lên bắt đầu ra vào. Lúc đầu anh nhẹ nhàng chậm rãi để A Hào có thể cảm nhận được sau đó mạnh bạo hơn, mỗi lần ra vào đều tiến vào nơi sâu nhất.

" ừm." A Hào ôm cổ anh chân quăn eo anh, cơ thể cũng lên xuống theo chuyển động của anh.

Tiếng va chạm của cơ thể vang lên, tiếng rên khẽ cùng hơi thở bất ổn của anh và cô tràn ngập khắp phòng.

Bên dưới bị cô hút chặt hơn, động tác ra vào của anh hơi chậm lại sau đó thì tăng tốc.

" ừm." đầu óc cô trống rỗng, eo cũng tự động theo va chạm của anh, hai mắt khép hờ.

" A Hào... " Anh đâm mạnh vào nơi sâu nhất của cô. Dòng dịch ấm chảy thẳng vào bên trong..

Bạn đang đọc truyện *A Hào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

Cảm giác mất bị chói, A Hảo xoay người trùm chăn kín đầu định sẽ tiếp tục chìm vào giấc ngủ...

"trễ rồi..." cô bật người dậy khỏi chăn, ở bụng dưới truyền đến một trận đau nhức.

A Hảo nhìn đến đồng hồ ở đầu giường đã là giờ ra chơi, cho dù cô có đến trường cũng sẽ bị cô giáo phạt nặng.

Cô nhìn qua bên cạnh không thấy anh đâu, dưới ga giường là một vết hồng nhạt.

A Hảo lấy chăn che mặt, tối qua anh như ngọn lửa cháy rực thiêu đốt cô cho đến gần sáng mới thôi. Mỗi lần ra vào đều khiến cô trải qua từng đợt vui sướng.

"Dậy rồi à." Anh đi đến cạnh giường đặc xuống một mâm thức ăn trên đó là bánh ngọt cùng sữa tươi.

Sau đó ngồi xuống giường, tay anh đặt vào bụng dưới của cô dịu dàng hỏi: "có thấy khó chịu ở đâu không?"

A Hảo đỏ mặt lắc đầu nhìn anh. Được hơi ấm từ tay anh truyền vào cảm giác đau nhức đã dịu đi rất nhiều.

"cháu...bị trễ học rồi."

"Chú đã xin phép cho cháu. Hôm nay và ngày mai không cần đến trường."

Anh đem bánh ngọt đến dùng nữa đút từng miếng cho cô.

A Hảo để anh đút bánh cho mình, khoé môi cứ cong lên.

"sao vậy?". Anh nhìn A Hảo hỏi.

"lúc trước, chú không dịu dàng như bây giờ."

"không thích chú dịu dàng với cháu?"

"Thích, cháu rất thích."

Ăn xong bánh ngọt, anh lấy trong ngăn tủ một viên thuốc nhỏ.

"Đợi vài năm nữa, chúng ta sẽ sinh." bây giờ A Hảo vẫn chưa đủ 18, anh không muốn cô phải chịu đau đớn vì mang thai.

A Hảo nhẹ gật đầu, uống viên thuốc cùng sữa tươi vào.

Sữa tươi dính lên vành môi A Hảo bị anh thấy được rất nhanh đã phủ môi mình xuống.

"um..." A Hảo bất ngờ, hai tay đỡ lấy ngực anh.

Lưỡi anh liếm sạch sữa trên miệng cô sau đó tách răng cô ra đi vào trong.

Anh ngậm lưỡi cô nắn mạnh, A Hảo vừa uống sữa xong trong miệng vẫn còn vị ngọt. Lưỡi anh và cô cứ quấn vào nhau mãi cho đến khi cô không thở được anh mới buông ra.

"Chỉ mới bắt đầu, nếu có con sẽ phải nhịn, chú không muốn như vậy."

A Hảo vì hô hấp khó khăn nên không nói được gì chỉ dùng tay đánh vào ngực anh mấy cái.

"cháu...muốn tắm."

"được."

Anh đứng lên đỡ A Hảo, chân vừa chạm đất đã không có lực mà khuỵ xuống.

"đều tại chú."

Anh không nói gì chỉ khẽ cười rồi bế cô lên đi vào phòng tắm.

Anh để A Hảo vào bồn tắm, được nước ấm bao lấy cô dễ chịu ngã đầu dựa vào thành bồn.

"Chú sao vậy?" A Hảo thấy anh đứng bên bồn tắm nhìn cô rất lâu cũng không nói gì.

"đừng ngâm mình lâu quá, chú xuống trước." nếu còn ở lại nhìn A Hảo, anh sợ mình không kiềm chế được.

Phòng khách...

Chấn Thiên đẩy cửa đi vào, nhìn thấy anh ngồi trên salon cậu liền bước nhanh đến.

" Chú, A Hào đâu?. "

" cháu trốn học. " vẫn chưa tan trường.

" cháu đến tìm A Hào. "

" Tiểu Thiên... " A Hào từ cầu thang đi xuống.

" tại sao cậu không đi học?. "

" tớ... " A Hào không biết mình nên nói thế nào.

" A Hào không khỏe, chú đã xin phép rồi. "

Anh nhìn Chấn Thiên nói.

Chấn Thiên thấy sắc mặt A Hào rất kỳ lạ, mắt cậu quết đến cổ cô, trên đó có một vết đỏ bầm.

" Tiểu Thiên, nói chuyện với chú một lát. " Anh biết Chấn Thiên đang nghĩ gì. Chuyện này sớm muộn gì cũng nên nói rõ ràng.

Tiểu Thiên theo anh ra ngoài sân.

" là chú đúng không?. "

" phải. "

Tay Chấn Thiên nắm thành nắm đấm sau đó cậu tung nắm đấm vào mặt anh.

Anh không tránh, chân lùi lại hai bước.

" sau chú có thể làm vậy với A Hào, chú không thích A Hào, tại sao lại làm... "

" Chú yêu A Hào."

Chấn Thiên bất động vì câu nói của anh.

" lúc trước chú không nghĩ mình sẽ yêu A Hào, chú và A Hào cách nhau nhiều tuổi như vậy suy nghĩ cũng sẽ khác nhau nên chuyện có tình cảm với nhau là không thể nhưng.. "

" từ khi nào?. "

" Chú cũng không biết, yêu là yêu thôi cũng không nghĩ yêu từ lúc nào. "

" vậy sao còn động viên cháu?. "

" Chú xin lỗi, lúc đó chú vẫn không chắc chắn. " bởi vì anh sợ sẽ có một ngày cô nhận ra cô đối với anh chỉ là tình cảm chớp nhoáng.

Chấn Thiên im lặng không nói gì, gân xanh trên tay đều nổi lên, cậu xoay người bỏ đi đến gần cổng thì A Hào phía sau chạy đến !" tiểu Thiên, tớ.. "

" cậu sẽ vui đúng không?. "

" Tiểu Thiên... "

" cậu yêu chú, ở bên cạnh chú cậu sẽ vui, sẽ hạnh phúc. "

Chấn Thiên quay lại nhìn anh : " nếu chú dám làm A Hào khóc, cháu nhất định sẽ đem A Hào đi. "

" Xin lỗi cậu, tiểu Thiên. "

" vậy thì đèn cho tớ đi. "

" đèn thế nào.? "

Chấn Thiên rất nhanh kéo đầu A Hào lại để môi cậu chạm vào môi cô.

" cháu... " Anh đứng từ xa nhìn thấy Chấn Thiên hôn A Hào liền tức giận đi tới.

Chấn Thiên hôn A Hào xong thì nhanh chân chạy đi không để anh bắt được.

A Hào nhìn theo bóng lưng Chấn Thiên khuất dần sau cánh cổng....

Tiểu Thiên, cậu sẽ ổn mà, đừng không?

Bạn đang đọc truyện *A Hào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

(Chú - cháu trước, cười rùi anh - em)

" tổng giám đốc, người của công ty Jk vẫn muốn hợp tác. " trợ lý đứng trước bàn làm việc nhìn anh nói.

" từ chối họ. " Mắt anh vẫn nhìn vào tài liệu trên bàn.

" dự án này rất tốt, lợi nhuận cũng rất cao, tại sao tổng giám đốc không đồng ý?. "

" dự án tốt, công ty chúng ta không thiếu. "

" có phải vì mảnh đất đó?. "

" xong việc của cậu thì ra ngoài, nếu họ còn gọi đến thì nói với họ, tôi vĩnh viễn cũng không hợp tác. " Anh đóng tài liệu trên bàn lại, ngược nhìn trợ lý.

Sau khi cửa phòng được đóng lại, anh ngồi người lên ghế da.

Gần đây có một dự án công trình xây dựng của công ty Jk muốn cùng anh hợp tác. Lợi nhuận thu về rất cao và vốn đầu tư bỏ ra lại ít nhưng nơi thi công chính là mảnh đất của A Hào. Công ty Jk chỉ biết anh là chủ mảnh đất đó chứ không biết, anh là người thay A Hào đứng tên giữ mảnh đất cho đến khi cô đủ 18 sẽ nhượng lại cho cô.

Cho nên phía Jk cũng nhiều lần tìm đến nhưng anh đều từ chối, cho đến giờ họ vẫn không từ bỏ.

Điện thoại trong túi reo lên, anh lấy ra cũng không nhìn số mà bắt máy.

" Anh vẫn dùng số cũ sao.? " đầu dây bên kia là một giọng nữ.

"...Băng Linh.?"

" nhận ra em thì mau đến sân bay đón em đi. "

" em... " Anh vẫn chưa nói hết câu thì điện thoại đã tắt.

Sân bay....

Anh đứng trước cổng sân bay, tay cầm điện thoại gọi vào số vừa rồi.

" em ở đây... "

Anh nhìn qua bên trái mình, một cô gái với mái tóc xoắn dài, trên mặt là cặp kính mát, cô mặc chiếc đầm liền ngắn ôm sát cơ thể hiện lên những đường cong gợi cảm.

Băng Linh kéo vali đến chỗ anh, tháo kính ra khuôn mặt xinh đẹp kiều diễm cười với anh.

" em về rồi. "

" ừ, đi lâu như vậy đã đạt được những gì? "

" rất nhiều... " cô rời khỏi đây đã gần mười năm khi trở về thật sự đã thay đổi rất nhiều.

" Anh ấy không biết em về.? " anh đặt vali vào cốp rồi mở cửa xe cho Băng Linh.

" thôi đi, anh biết rõ em và anh ấy không hợp nhau mà. "

" Anh ấy rất quan tâm em. " Anh lái xe rời khỏi sân bay.

" thì sao chứ, chị ấy đã không còn. " Băng Linh nhìn ra cửa xe, sống mũi cay xé. Rất nhanh liền quay lại nhìn anh vui vẻ nói : " từ lúc lên sân bay đến giờ em vẫn chưa có gì vào bụng này. " cô lấy tay xoa bụng phẳng của mình.

Anh khẽ cười gật đầu, lại nghĩ giờ cũng là giờ A Hảo tan trường sẵn tiện đón luôn cô đi cùng.

Xe dừng trước trường trung học. Băng Linh khó hiểu nhìn anh.

" không phải anh định đến đây ăn cơm đó chứ?. "

Anh im lặng không nói gì mở cửa xuống xe. Băng Linh ngồi trong xe thấy một cô nhóc xinh xắn chạy đến ôm anh. Anh rất tự nhiên xoa mặt cô nhóc ấy còn giúp cô xách cặp.

A Hảo ngồi vào xe thì phát hiện bên ghế phụ có một người.

Băng Linh quay người đưa tay ra với A Hảo : " Hi em, chị là Băng Linh. "

A Hảo bất ngờ nhìn một lúc mới đưa tay ra : " em...là A Hảo. " Mắt A Hảo nhìn đến anh, sao chú lại đi cùng với cô ta hơn nữa còn rất xinh đẹp.

Ánh mắt của anh và A Hảo chạm nhau qua gương chiếu hậu, anh liền biết cô nghĩ gì.

" Băng Linh là dì của tiểu Thiên. "

" em biết tiểu Thiên.? " Băng Linh hỏi.

" em và tiểu Thiên là bạn cùng lớp. " hình như trước đây cô có nghe Chấn Thiên nói cậu có một người dì sống ở nước ngoài.

" vậy à. " Băng Linh im lặng một lúc mới nói tiếp " em và anh ấy...? "

" A Hảo là hôn thê của anh. "

" hôn thê.!" Băng Linh bất ngờ nói lớn. A Hảo vẫn còn là học sinh trung học kia mà.

A Hảo nghe anh nói vậy khoé môi bắt giác cong lên.

" đúng vậy. " Anh đánh tay lái, mắt nhìn A Hảo qua gương chiếu hậu.

Băng Linh còn tưởng anh nói đùa nhưng nhìn vẻ mặt nghiêm túc của anh thì đúng là vậy. Sau đó Băng Linh im lặng không nói gì nữa.

Trong nhà hàng..

A Hảo cúi đầu nhìn đĩa thức ăn trên bàn, tay cầm nĩa dọc lấy sợi mì trên đĩa. Cô ngược nhìn hai người trước mặt mình, họ đang nói về cái gì mà chứng khoán đầu tư cô nghe không hiểu gì cả.

Băng Linh nói rất nhiều, lúc đầu cô ấy kể về cuộc sống khi ở nước ngoài sau đó là về công việc rồi lại chuyển qua chuyện kinh doanh.

Quả thật A Hảo dù chỉ ngồi nghe thôi cũng thấy chóng mặt nhưng anh thì khác những chuyện Băng Linh nói anh đều theo kịp hơn nữa còn rất ăn ý.

" cháu không khỏe.? " anh nhìn qua A Hảo thấy cô chỉ nghịch đĩa thức ăn, lúc nãy cô ăn được vài miếng rồi không ăn nữa.

" cháu no rồi. " Nghe hai người nói chuyện cũng đã làm cô no lắm rồi.

" cháu ăn ít như vậy đã no. Thức ăn không hợp khẩu vị.? "

" không phải. "

Anh đưa tay sờ trán A Hảo : " không sốt. "

".... cháu muốn về. " A Hảo gỡ tay anh ra, nhìn anh cùng Băng Linh lúc này cô rất khó chịu, tim còn có cảm giác thất lại.

" được. "

Sau đó ba người rời nhà hàng, anh lái xe đến khách sạn, giúp Băng Linh chuyển hành lý rồi cùng A Hảo trở về nhà.

A Hảo về phòng tắm rửa khi bước ra đã thấy anh ngồi trên ghế cạnh giường.

" Chứ.. "

" lại đây. "

A Hảo đi đến chỗ anh. Anh để cô ngồi lên đùi mình sau đó lấy khăn lau khô tóc cho cô.

" lúc này tại sao ăn ít như vậy.? "

"... "

" có phải vì Băng Linh.? " anh ngừng lau tóc nhìn cô.

A Hảo lắc đầu.

" Băng Linh là vậy, rất hay nói lại nói rất nhanh. Cô ấy vừa về nước nên có nhiều chuyện muốn kể cho chú nghe. "

" cháu không nghĩ gì cả. "

" thật không nghĩ?.. "

" đúng vậy. "

" được rồi, đi ngủ. " nói rồi anh bế A Hảo lên đi về giường.

A Hảo cứ nghĩ anh sẽ đặc cô lên giường rồi trở về phòng nào ngờ anh cũng leo lên nằm cùng cô.

" Chú không về phòng.? "

" tại sao.? "

" bởi vì... " cô không tìm được lý do, anh và cô cũng đã làm cái chuyện gì đó rồi, cho nên anh ngủ trên giường cô là rất bình thường.

Anh vòng tay ôm eo thon của cô, kéo cô gần mình hơn. Sau luồng vào áo ngủ cô đi đến ngực cô nhẹ nhàng xoa nắn.

" Chứ.... Ừm " A Hảo xoay người nhìn anh thì bị anh ngậm lấy môi.

Anh kéo chăn che kín người mình và A Hảo. Bên ngoài là tiếng rên khẽ cùng tiếng thờ mạnh, bên trong là hình ảnh nam nữ quấn lấy nhau.

Bạn đang đọc truyện *A Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

A Hảo đứng trước hàng kệ sách trong thư viện, trên tay là hai ba quyển sách phổ thông. Hôm nay định sẽ cùng anh ra ngoại ô cắm trại nhưng công ty có việc anh phải qua đó. A Hảo đành đến thư viện tự học dù gì cũng gần đến kỳ thi quan trọng.

Mất cô nhìn đến một quyển sách trên kệ định giờ tay lấy thì một bàn tay khác đã lấy trước cô.

" Ngốc như cậu mà cũng đọc sách này?.. "

A Hảo giật mình nhìn sang thì thấy Chấn Thiên.

" Tiểu Thiên, sau cậu lại ở đây?.. " từ sau hôm đó Chấn Thiên và cô rất ít khi nói chuyện với nhau. Trong lớp chỉ nói với nhau được vài câu.

" giống như cậu. " Chấn Thiên chỉ vào đóng sách trên tay A Hảo.

" vậy à. "

Chấn Thiên giờ lên quyển sách lúc này cô muốn lấy : " sách kinh tế.? Cậu chắc là mình đủ thông minh để đọc nó. "

" cậu... Tớ đương nhiên đọc hiểu. " A Hào giật lấy sách từ tay Chấn Thiên sau đó xoay người đi về bàn.

A Hào lật sách ra đọc được một trang thì đã đóng lại, cô đúng là đọc không hiểu.

Chấn Thiên ngồi bên cạnh che miệng nhin cười, vì đang ở thư viện nên cậu không dám cười lớn tiếng.

" cậu nên đọc sách phù hợp với trình độ của mình...phụt..."

A Hào tức giận trừng mắt nhìn Chấn Thiên, trình độ của cô sao? Cô nằm trong top 10 của lớp không lẽ sách này không hợp?

" vậy cậu thử đọc đi, xem có hiểu không? " A Hào ném sách cho Chấn Thiên.

Chấn Thiên mở sách đọc một lượt mục đầu tiên sau đó còn giảng giải lại cho A Hào rất cặn kẽ.

" sao hà, cậu là top 10 trong lớp nhưng tớ là top 3 toàn trường. " Chấn Thiên nghiêng mặt nhìn A Hào, khoe môi cong lên.

A Hào miệng chữ O nhìn cậu, Chấn Thiên thật sự rất giỏi, cô nghe cậu giảng giải một lần đã hiểu được cả mục đầu tiên.

" nhưng sao cậu lại muốn đọc sách này. " Chấn Thiên hỏi.

" tớ muốn tìm hiểu một chút thôi. "nói rồi A Hào mở vở ra bắt đầu làm bài tập.

Chấn Thiên nghi hoặc nhìn cô rồi cũng quay lại tiếp tục đọc sách của mình.

Đến giữa trưa thì A Hào buồn viết xuống vron vai một cái, mắt cô nhìn đến đồng hồ treo tường. Anh nói xong việc sẽ đến đón cô đi ăn cơm nhưng sau vẫn chưa thấy đến.

A Hào lấy điện thoại ra gọi cho anh nhưng đã tắt máy. Cô thu xếp mọi thứ định sẽ đến công ty anh.

" cậu đi à. "

" tớ đến công ty của chú. "

" ừ... " Chấn Thiên tuy mắt vẫn nhìn vào sách nhưng lại không đọc được chữ nào.

Công ty....

Đã là giờ trưa nên người trong công ty không nhiều, kể cả thư ký của anh cũng đã đi dùng cơm nên cô trực tiếp đi đến văn phòng của anh.

A Hào đi đến cửa phòng thì phát hiện cửa không đóng để hở một khoảng nhỏ.

Động tác đẩy cửa của cô dừng lại, qua khoảng hở A Hào nhìn thấy trên salon có hai người đang nằm đè lên nhau.

Người nữ nằm trên có mái tóc xoăn dài, thân hình gợi cảm của cô ta đang dán chặt vào cơ thể người nam nằm dưới.

Cô ta quay lưng về phía A Hào không thể nhìn được mặt nhưng trong đầu cô đã hiện ra một cái tên.

Người nam nằm dưới làm sao cô không nhận ra, là anh.

" em trở về là vì anh... "

" Băng Linh, em... "

" rõ ràng em rất tốt. "

" đúng. "

" vậy anh hãy chấp nhận em. "

Sau đó A Hào nhìn thấy Băng Linh cúi người hôn lên môi anh, túi xách trên tay A Hào rơi xuống đất.

Khoé mắt A Hào gọn sáng, cô cắn môi dưới để kiềm nén nước mắt không chảy ra, ở lòng ngực nhói đau làm cô không thở được.

A Hào xoay người chạy đi, anh tại sao...? Hai người họ còn hôn nhau. Cô không muốn... Không muốn nhìn thấy.

Khi A Hào chạy ra khỏi công ty thì hai má cô đã ướt nước mắt. A Hào cứ thế mà chạy đi cũng không biết mình đang chạy đi đâu.

" A Hào... "

Nghe phía sau có người gọi mình cô dừng chân quay người thì thấy Chấn Thiên đang đạp xe đuổi theo cô.

"Ngốc như cậu vậy mà cũng chạy nhanh thật. " Chấn Thiên dừng xe trước mặt A Hảo.

" sao lại là cậu.? " Trong một giây cô nghe có người gọi mình cô đã nghĩ đó là anh.

" tại sao cậu khóc.?" Chấn Thiên nhìn vào đôi mắt ướt của cô.

" mặc kệ tớ. " A Hảo xoay người bỏ đi.

" Chú làm cậu khóc.? "

" không phải. "

"... "

Chấn Thiên im lặng đạp xe theo sau A Hảo.

A Hảo đi trong vô thức trong đầu hiện lên hình ảnh anh và Băng Linh nằm trên salon. Và cuộc trò chuyện của họ, Băng Linh tốt hơn cô?

" lên xe. " Chấn Thiên chặn A Hảo lại.

" tại sao..? "

" Đến một nơi. "

" đi đâu...? "

Chấn Thiên không trả lời chỉ kéo cô ngồi lên yên sau rồi đạp xe đi.

Chấn Thiên chở A Hảo ra sau núi, nơi đó có một khu đất trống.

Chấn Thiên đứng giữ khu đất giả tiếng mèo kêu, không lâu sau trong bụi cây xuất hiện hai chú mèo nhỏ một đen một trắng chạy ra.

Chấn Thiên lấy trong cặp ra một túi thức ăn. : " này, cho chúng ăn đi. "

A Hảo nhận thức ăn từ tay Chấn Thiên sau đó ngồi xuống cho hai chú mèo.

" là mèo hoang bị bỏ rơi sao.? " A Hảo vuốt ve chú mèo nhỏ màu trắng.

" ừ, tớ mới phát hiện chúng hôm qua. "

" tội nghiệp quá, hay cậu đem về nuôi đi. "

" tớ không thích mèo. "

A Hảo nhìn Chấn Thiên, không thích thì sau lại đến đây.

" vậy tớ sẽ nuôi. "

" ừ. "

A Hảo nhìn hai chú mèo nghĩ một lúc rồi nói : " màu trắng là tiểu Bạch, màu đen là tiểu Hắc. "

" tầm thường. "

" vậy cậu có tên gì hay. "

Chấn Thiên chỉ vào chú mèo màu trắng : " tiểu Hắc. " rồi chỉ vào chú mèo màu đen : " tiểu Bạch. "

A Hảo nhìn Chấn Thiên, có khác nhau sao? Chỉ đổi tên qua lại.

Chấn Thiên và A Hảo ở sau núi đùa giỡn với hai chú mèo cho đến xế chiều thì mới về.

Chấn Thiên dừng xe đạp trước cổng, A Hảo ôm tiểu Hắc và tiểu Bạch bước xuống.

" Tiểu Thiên, cảm ơn cậu. "

" tớ từng nói, nếu chú làm cậu khóc tớ sẽ đem cậu đi. "

" Tiểu Thiên,... "

" nhưng cậu sẽ không đi, đúng không?. " cho dù cậu cố gắng thế nào thì lòng A Hảo cũng không có cậu.

" Tiểu Thiên, cậu là người bạn tốt nhất của tớ. Tớ thật sự rất trân trọng tình bạn này."

" đem cậu đi chỉ tốn com thôi, mau vào nhà đi. " Chấn Thiên đẩy vai A Hảo.

" Tiểu Thiên, cảm ơn cậu. " A Hảo nở một nụ cười thật tươi với cậu rồi xoay người đi vào.

Chấn Thiên mặt hơi đỏ nhìn theo A Hảo, cậu cười là được rồi, khóc thật xấu.

Bạn đang đọc truyện *A Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

A Hảo vừa vào nhà liền bị một bàn tay kéo mạnh, cơ thể cô áp sát vào lồng ngực ấm của anh.

" A Hảo, cháu đã đi đâu. ? "

A Hảo sững người, rồi lùi ra sau rồi khỏi vòng tay của anh, cô cúi mặt nhìn tiểu Hắc và tiểu Bạch trong tay mình.

" A Hảo..? " anh nhìn A Hảo cảm thấy cô có gì đó không ổn, có phải cô giận vì anh đến thư viện đón cô trễ.

" Chú xin lỗi, công ty có chút việc chú đến trễ..."

Tim A Hảo thất lại, răng cắn chặt môi dưới của mình. Anh là có việc với Băng Linh nên mới đến trễ.

" cháu muốn về phòng. " A Hảo lách qua người anh đi thẳng đến cầu thang.

" A Hảo, cháu làm sao vậy. Đang giận chú?. " Anh giữ lấy vai A Hảo.

" không .... Cháu mệt rồi, cháu muốn về phòng. " hiện tại cô không muốn nói chuyện với anh, hình ảnh anh và Băng Linh hôn nhau cứ hiện lên trong đầu cô.

A Hảo đi vào phòng vừa định đóng cửa thì bị anh chặn lại. Cô ngược nhìn anh, khoé mắt đã gợn sóng.

" Cháu đi với tiểu Thiên?. " tuy Chấn Thiên là cháu anh nhưng nhìn thấy cô đi cùng Chấn Thiên trong lòng vẫn không khỏi khó chịu.

" phải. " A Hảo đóng mạnh cửa lại bỏ mặc anh đứng bên ngoài.

Lưng cô dựa vào cửa từ từ trượt xuống, nước từ khoé mắt lăn xuống má trắng của cô. Bên ngoài anh liên tục gõ cửa gọi cô.

" A Hảo, mở cửa ra. "

" A Hảo, cháu giận chú?. Nếu là vậy cháu nói ra đi... Cháu đừng như vậy. "

A Hảo bên trong cánh cửa dùng tay che miệng để không khóc thành tiếng, cô nhìn lên giường thì thấy túi xách của mình trên đó. Túi không phải rơi trước văn phòng anh sao? Anh nói dối, anh biết cô đến công ty tìm anh nếu không tại sao túi của cô lại ở nhà. Anh đã không nói với cô, Băng Linh đến công ty anh.

" A Hảo..." Anh đứng bên ngoài gọi mãi nhưng vẫn không nghe cô trả lời. Anh không hiểu cô rốt cuộc là làm sao? Khi đến thư viện thì không thấy cô, gọi điện liên tục cũng không ai nghe. Chạy khắp nơi tìm cô cũng không thấy về nhà thì thấy Chấn Thiên đưa cô về. Cô vì sao không nói cho anh biết.?

Điện thoại trong túi anh reo lên...

" chuyện gì..... Được rồi, tôi tới ngay. " Anh ngắt điện thoại đứng trước phòng A Hảo một lúc lâu sau đó gõ nhẹ vào cửa.

" A Hảo, chú đến công ty... Về chúng ta sẽ nói chuyện sau. "

Tiếng bước chân bên ngoài từ từ xa dần, A Hào buông tay trên miệng ra, hai vai run lên khóc nức nở.

Tiểu Hắc và tiểu Bạch vừa kêu vừa nhảy lên đùi A Hào, chúng cọ người mình vào đùi cô như muốn an ủi. Trong căn phòng rộng chỉ còn tiếng khóc của A Hào vang lên.

Công ty....

Anh ngồi trên ghế da liên tục lật tài liệu qua lại đã một tiếng trôi qua nhưng vẫn không đọc hết được.

Anh không tài nào tập trung được, rõ ràng lúc sáng anh và cô còn rất tốt tại sao bây giờ lại trở nên như vậy.

" Tổng giám đốc, chuyện này xảy ra đột ngột như vậy chắc chắn có người phía sau giật dây. " trợ lý ngồi trên salon đối diện bàn làm việc nhìn anh, gần đây những công ty hợp tác muốn tăng vốn đầu tư, hợp đồng thì liên tục bị hủy gây tổn thất rất nhiều đến công ty của họ. Tất nhiên không có chuyện mọi thứ đều là trùng hợp được.

Anh đóng tài liệu trên bàn lại, tay ấn thái dương. " Liên lạc với bên ngân hàng, tăng thêm vốn vay. "

" nếu hợp đồng lại tiếp tục bị hủy tôi sợ công ty sẽ... "

" Tôi xoay sở được...vẫn chưa phải đường cùng. " Anh xua tay cho trợ lý ra ngoài.

Trợ lý ra khỏi phòng được một lúc thì ngoài cửa vang lên một giọng nữ.

" rất mệt.? " Băng Linh đứng trước cửa văn phòng tay gõ nhẹ vào rồi đi về phía anh. Băng Linh dựa người vào bàn làm việc hai tay khoanh trước ngực nhìn anh.

" nếu là chuyện đó, em không cần phải đến nữa. Anh không đồng ý. "

" Anh thật sự vì A Hào mà từ chối em? "

" Băng Linh, em biết mảnh đất đó không phải của anh. "

Băng Linh chính là người của công ty Jk, lần này về nước là muốn thuyết phục anh hợp tác. Lúc sáng anh đã nói chuyện với cô không ngờ cô lại đẩy anh lên salon ép anh phải đồng ý, với hành động của cô anh thật sự bất ngờ không phản ứng kịp nên đã để cô hôn mình.

" chỉ cần A Hào không ký vào giấy chủ quyền, anh vẫn là chủ mảnh đất. "

" Cho dù A Hào không ký, anh cũng sẽ trả lại nó. Nó vốn không thuộc quyền sở hữu của anh. "

Băng Linh đứng thẳng người.:" bây giờ chỉ có nó mới cứu được công ty của anh. "

" Cứu? Vậy anh có nên cảm ơn Jk của em không? " ánh mắt sắt bén của anh nhìn Băng Linh. Cũng như trợ lý anh đã nói, phía sau chắc chắn có người giật dây ép anh nếu không phải Jk thì là ai.

Băng Linh né tránh ánh mắt của anh, cô đi đến salon ngồi xuống im lặng không nói gì.

Anh đi tới ngồi đối diện Băng Linh.:" mảnh đất đó có ý nghĩa rất lớn với A Hào, anh không thể biến nó trở thành một công cụ kiếm tiền. "

" Nếu A Hào muốn giao nó cho anh.? "

" Cho dù vậy anh vẫn giữ nguyên quyết định của mình. "

" Anh thật sự kiên quyết như vậy.? " Băng Linh đứng bật dậy hai tay nắm chặt, cô thật không hiểu trong tình trạng công ty sắp đến bờ vực mà anh còn xem trọng A Hào như vậy sao?

Cô về nước một phần là vì dự án một phần là vì anh, cô đã không nghĩ anh lại có thể yêu A Hào. Cô đã yêu anh từ khi còn nhỏ nhưng vẫn không được anh chấp nhận. Lúc đầu là vì chị cô mới rời nước, bây giờ trở về lại xuất hiện A Hào, bao năm qua cô mãi cũng không được anh để trong lòng.

" Anh đã quyết. "

" vậy em sẽ xem anh còn chịu được đến đâu. " nói rồi Băng Linh xoay người ra khỏi phòng.

Lúc trưa khi ra khỏi phòng anh cô đã thấy túi A Hào rơi trên đất nghĩ chắc chắn A Hào đã thấy cô và anh hôn nhau trong phòng. Thật sự lúc đó cô rất đắc ý muốn A Hào hiểu lầm mà rời xa anh.

Bây giờ lại nghĩ nếu A Hào yêu anh như vậy sẽ không tiếc đem mảnh đất đó cho anh, như vậy anh sẽ có thể toàn quyền sử dụng nó. Bây giờ anh nói như vậy nhưng đến khi lâm vào đường cùng anh cũng sẽ buộc phải dùng nó. Xem ra cô suy nghĩ quá kinh xuất, giải thích với A Hào sau khi lấy được mảnh

đặt cô sẽ tiến đến với anh.

Bạn đang đọc truyện *A Hào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.